

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Monumenta Paderbornensia

Ferdinand <II., Paderborn, Bischof>

Francofurti ; Lipsiæ ; Norjbergæ, 1713

Cap. I. Prooemium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29975

☉ (I) ☽

PANEGYRICUS,

NATALI DIE

ACADEMIÆ THEODORIANÆ

PADERBORNENSIS,

oblatus ejus munificentissimo

Fundatori,

Reverendissimo atque Illustrissimo Principi,

D. THEODORO

EPISCOPO PADERBORNENSI

S. R. I. PRINCIPI, DOMINO, AC

PRINCIPI CLEMENTIS-
SIMO,

L I B E R I.

De Academia in Westphalia fundata

C A P U T I.

Proœmium.

Licet jam, Reverendissime & Illustrissime Prin-
ceps, tandem aliquando huic florentissimæ
Juventuti erumpere pressam adhuc animis,
clausamque lætitiæ, & sua erga Cels. V. stu-
dia, condito amplissimo in hac Urbe opti-
marum artium domicilio jam pridem in-
flammatæ, publicâ gratulatione testari. Quanquam enim al-
terum jam annum hoc maximo, præstantissimoque beneficio
sanè

a

fanè frequentes utebamur, quoniam tamen necdum publicè
 propositis iis literis, quibus Pontifex Maximus, & Cæsar Aca-
 demia nobis immunitates & jura concedunt, necessariis quidam
 splendor deerat, nos quoque gaudia ac vota nostra tantisper in
 hominum lucem, atque oculos proferre verebamur. At hodi-
 erno die quis jam obscurè ferat sensum animi sui, cum ad ea-
 rum literarum promulgationem ex omnibus propè Westpha-
 liae partibus concursus in hanc Urbem fiant? cum tot mortales
 in te inhiant, tibi que gratias agere gestiant, à quo liberis suis po-
 tiores omnia avitâ paternâque hereditate esse paratas opes in-
 telligunt? cum omnia DEI immortalis altaria, atque templa,
 perpetuam se jam tibi doctorum, præstantiumque virorum
 facultatem & copiam debitura fateantur? cum denique ipsa
 adeò oppida atque vici videantur, si fieri posset, ejicere se sedi-
 bus suis, atque ad hoc novum patriæ decus, hanc arcem disci-
 plinarum, hoc munimentum avitæ religionis, seminariumque
 reip. coram intuendum velle pervolare? In hac communi læ-
 titia, atque plausu nemo non intelligit, quantum flagitiosus
 admitturi, si ad quos hæc præcipuè tua merita pertinent, non
 omnibus, quibus licuerit, gratulationis officiis perfungamur.
 Quanquam hic omnium ardor, atque concursus non modicam
 ipse per sese nobis præbet gratulandi materiam. Est enim
 primus benefaciendi fructus, non indigno benefecisse: proxi-
 mus non ingrato. Quos quidem immortalis tui beneficii fru-
 ctus, jam nunc, Princeps Illustrissime, te ferre sentimus, & gra-
 tulamur ex animo, quando quidem animadvertis, te, hæc pri-
 mâ Westphaliae Academiâ moliendâ non in gentem aliquam
 inertem, atque à Musis abhorrentem, aut magnitudini benefi-
 cii æstimandæ imparem, sumptum, atque jacturam fecisse. Hæc
 enim hodierna alacritas, & fausta preces omnium ordi-
 num, perinde atque in communi quadam & eximia fortuna
 prosperitate gratulantium, satis ostendunt & quanto vulgò sa-
 pientia amore teneantur, & hoc tuum beneficium quanti
 omnes faciendum putent. Sed cave existimes, Princeps Illu-
 strissime, repentinum hunc esse quendam animi imperum
 jam

jam primum tantæ rei novitate commotum. Est enim quædam indoles virtutis & sapientiæ, præclaris majorum institutis, exemplisque corroborata, quæ animos ad bonarum artium cupiditatem sponte suâ assiduò rapit, quarum se tantam modò facultatem tuo beneficio nactos esse glorianur. Repetenti siquidem mihi memoriam præteriti temporis, atque animo recolenti, quæ adhuc fuerit in Westphalia magnitudo ingeniorum, quis ardor discendi, quæ laborum patientia, subit in mentem mirari, quo tandem fato acciderit, ut amantissima laudabilium doctrinarum natio tam diu integrum, atque perpetuum earum emporium desiderarit. Qua de re existimavi nihil me alienum ab hujus diei splendore & lætitia esse facturum, si pauca apud Celsitud. V. verba facerem: idque ut mihi bonâ tuâ veniâ liceat, etiam atque etiam rogo. Cognosces enim ex iis quæ dicam, si omnes, qui jam inde ex eo tempore, cum primum Westphalia veritatis Christianæ lumen aspexit, has oras tenuerunt, modò à mortuis existerent, nihil ex iis, qui nunc adsunt, de studio erga te, atque officio, nihil agendis gratiis esse concessuros. Erit deinde cur præcipuam tibi quandam felicitatem gratulemur, qui DEI singulari munere id absolveris, atque perfeceris, quod antea tot viri graves, ac sapientes vel tacitis votis optaverunt, vel aliquâ duntaxat parte tentaverunt. Discet denique nostra juvenus quousque jam progredi in bonarum artium studiis oporteat, tam certis, & expeditis abs te discendi præsiidiis comparatis, sine quibus nostri majores tantâ sunt in iis ingenii, & laborum contentione versati.

CAPUT II.

Quanti Westphalia ingenia fecerit D. Carolus Magnus.

Sunt enim ita ferè comparati præstantes animi: citò arripiunt, quæcunque ad veram laudem, decusque pertinent, sibi que turpe ducunt semel conspectam in pura luce veritatem mediocri ardore complecti. Neque eò contenti, simul